

Vergaderjaar 1991-1992

22 389

Wijziging van de Algemene Wet inzake de douane en de accijnzen en enkele andere wetten (aanpassing in verband met communautaire regelgeving alsmede enkele andere wijzigingen)

Nr. 5

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 29 november 1991

De vaste Commissie voor Financiën¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, heeft de eer over haar voorlopige bevindingen als volgt verslag uit te brengen.

Algemeen

De leden van de CDA-fractie hadden kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Deze leden vroegen waarom dit wetsvoorstel de Kamer zo laat heeft bereikt. Dit maakt het namelijk moeilijk om nog met het bedrijfsleven overleg te voeren. De leden van de CDA-fractie vroegen of ter zake van dit wetsvoorstel c.q. ter zake van de onderwerpen die in dit wetsvoorstel aan de orde komen, door de staatssecretaris van Financiën overleg met het bedrijfsleven is gevoerd. Indien deze vraag bevestigend beantwoord zou worden, zouden deze leden gaarne op de hoogte worden gesteld van de inhoud van de door het bedrijfsleven naar voren gebrachte standpunten. Voorts memoreerden deze leden dat bij de behandeling van de Wet op de accijns de zekerheidsstelling aan de orde is geweest. Door de Kamer is toen uit een oogpunt van kostenbesparing gepleit voor een soepel beleid ter zake van solvabele ondernemingen. De staatssecretaris heeft in dat verband ook toezeggingen gedaan. Deze leden hadden vervolgens geconstateerd dat ingevolge de Verordening ook borgstellingen van zuster- en moedermaatschappijen als zekerheid kunnen dienen. Deze leden vroegen waarom deze mogelijkheid van borgstelling niet in het wetsvoorstel is opgenomen.

De leden van de PvdA-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel. Deze leden vroegen eveneens waarom het wetsvoorstel zo laat is ingediend; sommige van de EG-verordeningen waaraan wordt gerefereerd dateren uit 1988. Deze leden constateerden dat het zelfs nog een maand heeft geduurd om het nader rapport op te stellen, hoewel het advies van de Raad van State toch weinig bewerkelijk was. Overigens zij opgemerkt dat dit adviesorgaan met een adviesperiode van bijna vier maanden ook wel erg ruim de tijd heeft genomen. Deze leden vroegen hoe belangrijk het is dat de artikelen II tot en met VIII per 1 januari 1992 in werking treden, zoals voorgesteld in artikel IX. Uit de toelichting op dit artikel hadden deze leden overigens afgeleid dat

¹ Samenstelling:

Leden: Van Houwelingen (CDA), Schutte (GPV), De Korte (VVD), Tommel (D66), Linschoten (VVD), voorzitter, Paulis (CDA), Van Rey (VVD), Vermeend (PvdA), Brouwer (Groen Links), G. H. Terpstra (CDA), Melkert (PvdA), ondervoorzitter, Smits (CDA), Reitsma (CDA), Vreugdenhil (CDA), Vriens-Auerbach (CDA), Van Rijn-Vellekoop (PvdA), Van der Vaart (PvdA), G. de Jong (CDA), Ybema (D66), A. de Jong (PvdA), Kersten (PvdA), Van Heemst (PvdA) en R van Middelkoop (PvdA).

Plv. leden: Leers (CDA), Van Dis (SGP), Van Erp (VVD), Groenman (D66), Weisglas (VVD), Gerritse (CDA), Van Hoof (VVD), Schoots (PvdA), Rosenmöller (Groen Links), Hillen (CDA), Van Traa (PvdA), Wolters (CDA), Van de Camp (CDA), Schartman (CDA), De Leeuw (CDA), Van Zijl (PvdA), Verspaget (PvdA), Van Iersel (CDA), Wolffensperger (D66), vacature PvdA, Van Otterloo (PvdA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA).

deze tijdsbepaling is opgenomen om te voorkomen dat deze artikelen vóór 1 januari 1992 in werking treden, hetgeen in strijd met de EG-regelgeving zou zijn, zodat bij de voorbereiding van het wetsvoorstel kennelijk meer rekening is gehouden met een inwerkingtreding voor 1 januari 1992 dan na deze datum. Houdt de regering, gelet op de huidige stand van de wetsbehandeling, vast aan de vaste datum van 1 januari 1992, desnoods met terugwerkende kracht? Is dat nodig, en zo ja, moet dit inmiddels ook niet voor de overige onderdelen van de wet worden bepaald?

De leden van de PvdA-fractie vroegen naar de stand van zaken met betrekking tot de nota naar aanleiding van het eindverslag over wetsvoorstel 21 339, de aanpassing van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (AWDA) op het punt van de administratieve verplichtingen. Het eindverslag daarover is inmiddels bijna een jaar geleden, op 15 januari 1991, uitgebracht. Deze leden vroegen de regering ook nader in te gaan op de inhoudelijke samenhang tussen dat wetsvoorstel en het onderhavige, met name ter zake van de introductie van elektronische informatiedragers. In wetsvoorstel 21 339 gebeurt dat, onder bepaalde voorwaarden, positief en expliciet in dit wetsvoorstel indirect door het schrappen van bepaalde vereisten van dekking van in- en uitslagen door documenten.

De leden van de PvdA-fractie vroegen of bij de memorie van antwoord een knipselversie van de AWDA voor verwerking van het wetsvoorstel gevoegd kan worden, indien de integrale herpublicatie in het Staatsblad op grond van de Invoeringswet Wet op de accijns op dat moment nog niet beschikbaar is. Deze leden vroegen voorts bij de memorie van antwoord de relevante bepalingen uit de aangehaalde EG-verordeningen te voegen en in de memorie van antwoord te verduidelijken wat precies de aard is van de te onderscheiden entrepots types A tot en met F.

Het was de leden van de PvdA-fractie nog niet duidelijk hoe de belastingheffing tot stand komt bij een vermis van goederen. De voorgestelde wetsartikelen 118a en 127 zijn nog wel te volgen, maar onduidelijk blijft hoe zelfs maar een redelijke schatting kan worden gemaakt van de kwantiteiten van de wellicht vermiste goederen. Deze leden stelden een praktische beschrijving op prijs van hetgeen uit de summiere aangiften minimaal blijkt; hierbij ware tevens aan te geven hoe de belastingdienst op basis hiervan of anderszins een schatting kan maken van de kwantiteiten vermiste goederen. Kunnen voorbeelden worden gegeven uit de praktijk van de werking van artikel 116, tweede en derde lid, van de AWDA, dat model heeft gestaan voor de nieuwe artikelen? Waarom wordt in de wet niet verzekerd dat ook uit de summiere aangiften voldoende informatie voor de berekening van de belasting voortvloeit, dan wel dat de beheerder van een entrepot dergelijke toereikende gegevens altijd kan verkrijgen.

Het was de leden van de PvdA-fractie opgevallen dat in het wetsvoorstel de archaïsche formulering «Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur...» wordt gebezigd, in plaats van de gebruikelijke formule «Bij algemene maatregel van bestuur worden...». *Waarom is dit aldus verwoord, zo vroegen deze leden. Deze leden vroegen voorts of dit wetsvoorstel niet kan worden benut om de citeertitel van de AWDA te wijzigen, zoals aangekondigd in de Invoeringswet Wet op de accijns.*

ARTIKELSGEWIJZE BEHANDELING

Artikel I (Algemene wet inzake de douane en de accijnzen)

Onderdeel C (artikel 8)

De leden van de PvdA-fractie merkten op dat de toelichting op onderdeel C suggereert dat er twee soorten tijdelijke opslag zijn, tijdelijke opslag die incidenteel is goedgekeurd (artikel 8, eerste lid), en tijdelijke opslag die permanent voor tijdelijke opslag is goedgekeurd (artikel 8, tweede lid), een onderscheid dat parallel loopt met de artikelen 17 en 20 van de Verordening binnenbrengen. Artikel 13 van de AWDA verwijst terug naar het tweede lid van artikel 8, artikel 4 van de Wet op de accijns juist naar het eerste lid van artikel 8. Kan dit nader worden verduidelijkt?

Onderdeel I (artikel 32)

De leden van de PvdA-fractie vroegen om een weergave van de uitvoeringsbepalingen op grond van de onderdelen g en h van het eerste lid van artikel 32, voorzien van een toelichting. Wat is het verband met de bepalingen neergelegd in artikel 118a en artikel 127?

Onderdeel S (artikel 118 en 118a)

De leden van de PvdA-fractie vroegen waarom in artikel 118 het woord «krachtens» voorkomt; zulks gelet op artikel 220d, dat subdelegatie niet noemt.

Onderdeel V (artikel 127)

De leden van de PvdA-fractie vroegen waarom artikel 127 niet een getrouwe kopie is van artikel 118a.

Artikel III (Wet op de accijns)

Het was de leden van de PvdA-fractie niet geheel duidelijk wat precies de functie is van de tijdelijke opslag ingevolge de AWDA binnen de accijnswet, nu de parallellie tussen de artikelen 2 en 3 wordt doorbroken. Thans is de accijnswet zo opgebouwd dat iedere verschuiving tussen een accijnsgoederenplaats, een douane-entrepot, een plaats voor douane-opslag of het buitenland noch invoer, noch uitslag oplevert, in welke richting de verschuiving ook gaat. Door de aanpassing van artikel 2 moet het brengen van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar een tijdelijke opslag echter als uitslag worden aangemerkt, hoewel in artikel 88 het verlies in een tijdelijke opslag weer als invoer wordt aangemerkt. Kunnen een entrepot, respectievelijk een tijdelijke opslag, overigens tevens als accijnsgoederenplaats worden aangewezen? Dit zou de situatie nog ingewikkelder maken. Deze leden vroegen om deze aspecten nader te verduidelijken en daarbij tevens systematisch te bespreken waarom in de artikelen 62, 71, 80, 85, 88 en 93 nu eens alleen het entrepot wordt genoemd, en dan weer de entrepots en de tijdelijke opslag.

De voorzitter van de commissie,
Linschoten

De griffier voor dit verslag,
Pe